

orig.

ACC. N:R

M. 9882:1-31.

(avskrift 21 sidor)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland

Upptecknat av: prof. von Sydow

Härad: S. Möre

Adress: Lund

Socken: Ljunghus, Mby

Berättat av: olika meddelare

Uppteckningsår: 1925; int. ämn. 1945. Född år 1837, 1845

avskriften av
uppdelad på de
resp. sagesmän-
nen.)

(H. G. 14, LUF 41)
(H. G. 19.)

Färdider.	s. 1.
Ljungan, värfva afton, horn-as.	s. 1.
Födelsedag o. namnsdag.	s. 1.
Tecken på gott o. dåligt frukt av.	s. 1-2.
Kornmärke.	s. 2.
Bakning.	s. 2-3.
Korn på julafton.	s. 3.
Korns säden.	s. 3.
Kornbröd.	s. 3.
Vår, säden.	s. 3-4.
Ta hvar.	s. 3-4.
Björkånnan.	s. 4.
Årstäckelhävar.	s. 4.
Tullviske.	s. 4.
Skogsmoran förmillade.	s. 5.
Örnvat. hundar på Tjeldstien änn.	s. 5.
Näcken, - spotta efter bad.	s. 5-6.
Tombas.	s. 6.
Julbock.	s. 7-8.
Med källbäck med bloss.	s. 8.
Maran.	s. 8.
Lillnisse.	s. 8.
Skjultan uppför spikades på lundgårdsgården.	s. 8.
h. skada på paddan.	s. 8.
Greve Posse.	s. 9.
Paddan, som befriade av om vilka tacks.	s. 9.
Vargar.	s. 10.
Åsden o. fåren.	s. 10.

Skriv endast på denna sida!

avskrift.

ACC. N:R M. 9882:1-11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland
Härad: F. Möre
Socken: Ljungby
Uppteckningsår: 1925; inlämnad 1945
Född år 1845 i Ljungby sm
Upptecknat av: prof. E. W. von Sydow
Adress: Lund
Berättat av: Karl Peter Nyren

Påtider.	s. 1.
Tranor, v. är fru afton, h. om - as.	s. 1.
Fädelser dag i v. omns dag.	s. 1.
Tecken på gott el. dåligt fruktas.	s. 1.
Kommvärde.	s. 1.
Bakning (ant. jultidst).	s. 2.
Koma på jultidst.	s. 2.
Kvaka säden.	s. 2.
Krukenkran, - underst i barden v. krökning	s. 2.
Värsäden.	s. 2.
Ta haren.	s. 2.
Byrtämna 1:a maj.	s. 3.
Rosbäckskällan.	s. 3.
Fullvirke.	s. 3.

Skriv endast på denna sida!

Risk art.	s. 10-11.
Pryda gödselhögen vid midsommar.	s. 11. (LUF. 46)
Midsommar arsting.	s. 12. " "
Käring kunde bota kvast.	s. 12.
Boka lyte.	s. 12-13.
" kvarnen.	s. 14.
Tom as mässe vatten.	s. 14.
Spotta innan man slår ut hetta vatten.	s. 14.
Lern och beskrifning.	s. 15-28.
Flakt.	s. 16.
Mosträtter.	s. 16-17.
Tygsorter till kläder för män och kvinnor.	s. 27-28.
Valen julvatten för att få se sin tillkommande.	s. 29. (LUF. 30.)
Prydandet av hemmet v. jul och midsommar.	s. 30. (" 49)
Opädd gumma skulle skrämmas en natt i kyrkan.	s. 30.
De dödas julotta.	s. 31.
Präst från utan skugga.	s. 31.

Skogsmurarns förvillade.	s. 3.
Pyske, - hunden sprang neråt äsen.	s. 3-4.
Näckan, - spotta i vattnet vid bad.	s. 4.
Tomtar.	s. 4.
Julbock.	s. 4-5.
Än välbäcker med bloss.	s. 5.
Maran.	s. 5.
Lillemisc plägar folk.	s. 5.
Skjutna ugglor spikades på laudugårdsqulan.	s. 5.
En bra att skada paddor.	s. 5.
Greve Posse	s. 6.
Orn hade fångat padda, som ville tacka när hon blev befriad.	s. 6.
Vargar kunde inte ynga förän de fått salt vatten.	s. 6.
Räven o. fären	s. 6.
Riskart.	s. 7.
Pryda gödselhögen v. midnatten.	s. 7.

Midssommarsång. s. 7-8.
 Kläring kunde bota kreatur. s. 8.
 Bota barn för lyte genom att dra
 dem genom ett hål i gärdsgärd 3 ggr. s. 8.
 Tala i ett genomborst hi och lå pluggar
 i. s. 8.
 Lyte - bot. s. 8.
~~Bot~~ för kvarnen. s. 8.
 Om asmsåsen till fisk man inte ha
 kvarnar i qing. s. 9.
 Spotta innan man slog ut hett vatten. s. 9.
 Flickor skulle vitta upppe jultvatten för
 att se om deras män skulle bli supare el.
 nyktra. s. 9-10.
 Prydandet av hemmet v. jul. 5. mid-
 sommar. s. 10.
 Om gummor som ej var rädda för något och
 som skulle skrämman i kyrkan en natt. s. 10.
 De dödas jultor. s. 10.
 Präst från nten skugga. s. 11.

ACC. N:R M. 0882:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

J sjätte veckan skulle de så 6 radigt korn.
Och potates med skulle sättas i sjunde eller sjätte veckan.

Tranan kom om man inte la sig vid dagsljus,
vårfruaften. De la horn i särgen för den siste och den
kallades horn-as.

När det är frågan om namnsdagen eller födelse-
dagen, kan de komma strax efter midnatt och bjuda kaffe eller
annat och med blombuketter och varjehanda.

Det är en natt, jag tror att det är fram i
januari, som de fäster si vid väderleken. Är det kallt då
blir det ingen frukt, men är det jummit, så blir det bra
frukt.

Man såg på kornmärket (Carex præcox) hurudant
kornet ska bli. Det är tre små knoppar. Var den tredje knoppen
bra, var det bäst. Var den övre bra, skulle man så tidigt.
Det var små gula trinnar, de kommer så tidigt som något
börjar blomma.

ACC. N:R M. 9882:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

Till barnen bakades av vetedeg häst och ryt-
tare, och herrar och fruar med armarna i sidorna. De gömmdes
ofta till Vårfrudag.

De bakade så det skulle hålla sig till Vår-
frutiden. Allt brödet grävdes ner i sädbringarna och det
hölt sig så friskt och mjukt av att det var nedgrävt där.
(Rinkaby). Kärningen gav var ko en brödbit på julafton och
skrek i örat på var och en: "J kväll ä det julafton" (Rinkaby)

När man krakar säd sätter man 8 (eller 17)
neker runt om kraken och lägger 4 vattneker över. Den översta
skulle vara bruten, och axen skulle veta åt söder.

Underst i ladan lade man ett stop bränvin
som kallades kruⁿmekan. den fick de vid tröskningen när de
kom dit.

Vårsäden vekade de inte utan lät den ligga
på slaget.

Det sista av vårsäden eller höet tävlade
allehop om och det kallade de att ta haren.

ACC. N:R M. 9882:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

J Skällby hade de bystämma den 1, maj och då hade de en riktig fest, och var det en lördag kom de inte hem förrän söndags f.m.

Oppe i Motorps socken ligger Korsbäckakällan. Hon har så mycket vatten, så hon kan vattna hela stan. Emellan Kossbäckakällan och Österhultkällan är så dyigt.

Plankan näst intill mitten av var stock togs i tull av sågen. Hela stora byggningar vid Kristinelund är byggd av bara tullvirke.

Skogsnyvan förvilla en. Min hustru och ja satt ute i skogen, och medan vi satt där, kom ett fruntimmer riktigt snyggt och grannt klädd, och gick förbi. Lina hittade rätt, men jag kom alldeles galet. De säges hon bruka skratta, men det hörde ja inte.

På Jgelström åsar sa de att det skulle va något pyske. Där körde ja en natt vid 12-tiden och där va så rysligt mycket hundar som sprang neråt åsen. Hade det varit riktiga hundar, så hade hästen slatt efter dem, men nu va han

ACC. N:R **M. 9882:4**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

så rädd, så han höll så still ve kanten.

När man badade skulle man akta sig för näcken. Man skulle spotta i vattnet sen man kommit upp ur vattnet och säga: "Du lee näck, du ska ingen skada efter detta." De sa han höll sig i golerna, djupa hål i jämte badstället.

Tomtarna drog från andra till dem de ville väl. Karlsson i Lille Vångerslät i Åby socken var full men såg tomtarna arbeta. Då snärte han dem och då drog de från honom allt vad han hadde. Min mormor sa till mannen: "du får lov å ödmjuka dig hos dem eljest tar de från dig så mycket du har". Han var ute en natt och ba om förlåtelse och sen blev det bättre för honom.

Julbock agerade vi. Då kröp vi in i en luden fäll och så hade en ett trähuvud som han satt på en käpp. De sjönga en visa för honom:

"God afton husbönder, matmödrar

för sann

vi önska Eder alla en fröjdefull
jul."

ACC. N:R M. 9882:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När han gjorde sina konster, så sjöng de,
när han lossade han var död:

"De kastade för den bocken en kappa röd."

När han skulle stiga upp,
"Och bocken han till att rista sitt skägg,
Så slog han sitt huvud mot var femtena vägg."

Då for han upp och slog omkring sig med sitt trähuvud.

Vi åkte kälkbacke förr vid jularna och hade
bloss.

De sa att maran red hästana. Då tog man
markvastar och hängde över hästarna.

Lillennis kommer som en katt och plågar
folk. Om någon ropar den sovande vid namn, släpper det.

De spikar upp skjutna ugglor på ladugårds-
gavlar.(varför visste han ej.)

Man skall alldri gå illa åt paddor. Om
kvällarna ä de alldeles som om de skulle tala. Det har ja
själv hört.

ACC. NR M. 9882:6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Greve Posse på Björne var ute och åkte med spann till Kalmar och kom till en lång rad med fordon. Så stack han huvudet ut ur vagnen o sa: "Kör unnan för adel!" Då svarade en gubbe: "Jaså han ä å adel? ja trodde han va en masur efter han ä så ryilig i synen., Det tyckte greven va så bra svarat.

Jag såg en gång en orm som hade fångat en padda och hon kvidde och kvidde, men ja skrämde undan ormen och det var som om hon ville tacka och räckte opp ena framfoten. Det var som om ja skulle gråta, och ja såg till att hon kom undan så inte ormen skulle komma efter henne igen.

Vargarna skulle alltid ner vid Kyndelsmässå ha salt vatten. De kunde inte yngla förrän de hade fått salt vatten. Det fanns godt om vargar i min barndom, men det är 50, 60 år sen.

Räven han ligger så miller o viftar med svansen och när fåren ska komma och lukta på honom, nappar han dem i strupen.

ACC. N:R M. 9882:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Riskast finns ett vid Korsbäckavägen i Motorps socken och ett i Drabysocken vid Risbymåla. Där kastade man en pinne när man gick förbi. Det fanns ett vid Piparekroen vid Strandvägen som går från Karlskrona till Kalmare men det finns inte längre. Mor sa alltid till oss att ta med en pinne till riskastet. Det var till minne av att några hade slagit ihjäl sig där.- Vid Rossbäck var det ett fruntimmer som blev ihjälskjuten av en skytt som hade tyckt det var ett rovdjur. Men han anmälte det själv. Vid Risbymåla hade en karl kört ihjäl si.

Förr skulle de täcka gödselhögen vid midsommar med granris och högen skulle göras så rund och fin och en liten grantopp skulle stå i toppen. Nu klär de den bara med jord. Särskildt var det bra att få en grantopp med borrar på.

På Vårnanäs hade de midsommarstång år på år. Arbetet slutade midsommarafton kl.12. Stången hade man år för år och den var klädd med lingonris och blommor. Spelmännen bekostades av herrskapet, och folket dansade hela natten.

ACC. N:R M. 9882:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gran, gräner.

En käring i Karslunda kan bota kreatur.

De har botat barn med att dra dem genom ett hål i ett gårds-
gård 3 gånger. Det var för något lyte.

Om en hade ett genomborrat trä och slår
plugg i den ena ändan och talar i den andra och sen slår
plugg där, så stannar dialekten kvar där. Men det ska va
riktigt tätt. Så drar man sen ut pluggen i andra ändan så
hör man samma ord som ä intalade så vida det inte är någon
spricka på träet.

En dräng skulle låta en piga höra det, och
han visste inte att hon var i grossess, men sen hade barnet
något besynnerligt lyte, som om det talade. Hon skrapa lite
trä av pumpstocken och kokte och gav in barnet. Och det
blev bra.

Om man får knarren ska man ta trä som knarrar
mot varandra och ta in det.

2/

ACC. N:R M. 9882:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tomasmässenatt fick man inte ha kvarnar i gång för då gick kvarnen i sönder.

Man får inte slå ut het vatten utan att spotta först, för om det var något i joran, så skulle det gå undan först. Vad som helst de slo ut så spotta de först i synnerhet fruntimmer.

Mor min talade om att julanatten skulle flickor sitta oppe och då kunde de se om deras män skulle bli supare eller nyktra.

Min mor och en annan piga på Björne di satt i rummet där de hade spiset och det stod ju dukat. Så hade de slagit opp två bränvinsglas. Så kom de in två karlar, stalldrängen och Johan Fredrikson kusken, kom in och tycktes ta smör smörgås och stalldrängen tod supen och den andre inte. Sen gick de och då såg de på bordet men där va ingenting rört. Vad de hade sett var bara en vård, men de fick se det riktigt med sina egna ögon. Mor ble gift med kusken. Mor va gift med honom i 5 år. Den andra flickan ble inte gift med

ACC. N:R M. 9882:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

stalldrängen, för hon bega det när han började dräcka.

Vid jul skulle väggarna kläs med rosiga granna täcken(tunntäcken). Min mor ävde sånna, ~~med~~ ylle med linnvarp. De skulle hänga till Knut. Vid midsommar hängde de rena lakan på väggarna.

De va en gumma som inte va rädd för någonting. De slog vad, Klockaren och kärringen att han skulle skrämma henne. Vi ska följas åt te körkan i natt sa han, så få vi se om inte hon blir rädd. Mem klockaren hade släppt in en so i våkenhuset och när de kom och gick in föllt käringen på soan och hon for ut med henne och käringen fölt ner i den öppna grav. Där skrek hon;" Go natt fader Klockare! mej to han!" Sen fick han hjälpa opp henne.

Julnatten hade de döda julotta. Om någon var förveten och gick dit då ble han ihälreven, om han inte lämnade något efter si, men sen ble det så sönderplockat sen ble det bara smulor å' at.

avskrift

ACC. N:R M. 9882: 12-21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland
Härad: F. Möre
Socken: Arby
Uppteckningsår: 1925; inlämn. 1945
Upptecknat av: prof. von Sydow
Adress: Lund
Berättat av: Karl Elov Värnström
Född år 1837 i

Sagesmannens levnadsbeskrivning s. 12-21.
Plakt. s. 13.
Maträtter. s. 13.
Tygsorter till kläder för män och
kvinnor. s. 21.

ACC. N:R

M.

9882:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brodern Daniel V ä r n s t r ö m i Skrähagen,byggmästare och snickare.

Min mor dog när jag var 2 år gammal. När jag var nätt och jämt 3 år, var far min omgift igen. Och hon var inte som en vanlig mänska utan hemskare. Och hon ~~svor~~ och slog mej.Jag låtsade att jag skulle ut på avträdet och jag hade inte på mej mer än ett par dåliga byxor, och fast det var vinter var jag barfota och så hade jag en fruntimmerströja av grön vadmal. Ärmarna va så vida,så det hade gått att göra en tröja av sådan ärm. men den var åtsittande vid handleden. Jag hade fått den för de skulle sys en tröja av den till mej. Så sprang jag mitt håll.

Det första stället jag kom till var Fårlösa, där Rundbäck var kaplan på den tiden,men han dog där i Broby som prost. Runbäck lät mig stanna där över natten, i en liten kammare innanför köket. Där stannade jag fjorton dar, för Rundbäck sa: "Min lelle gosse,du behöver inte gå idag utan stanna i 14 dar, så kommer kaptenen hem och han har lika stora pojkar som du så du kan få kläder.

Så fort han kom hem, så fick

ACC. N:R M. 9882:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

jag kläder. Det var annat än att gå i träskor och en fruntimmerströja.

Innan jag kom dit var jag i Kölbogärde hos Sven Holmdal. Han var bonde och utav hans efterkommande lever än i dag. Där hade de inte Julgran. Och inga barn var där, så det var inte mer än de två och piga och dräng.

Den tiden slaktade de i oktober. Om kvällarna åt de rågmjölgröt och mjölk, och sill och brö. Till middag var annan da sill o potates och så hade de ärter o fläsk och bondböner. De doppade i grytan och så skulle de va ett par supar och så va det sågel.

Det var strax efter jul ja kom till Rundbäck Därifrån gick ja till Mönsterås hos patron Birgersson. Där va jag väl mellan 2 o 3 månar och sen gick jag därifrån utan att säga både tack och adiö. Där hade ja det som om ja hade varit deras eget barn. Rent och helt höll de åt mig och jag fick av vad mat de hade. Barn va där inga och hade

och hade det det varit hade jag nog blivit där längre. Men se ja skulle åt Stockholm och hade inte ro till att va kvar.

Sen va ja på flera platser, men bara dit och där, och så var det till Berg hos friherrinnan Kaab. Där va ja femton månar och lärde läsa tillsamman med baron Kristoffer från Helgerum; friherrinnans sonson. Efter femton månas tid va jag befallt av friherrinnan att gå hem, men det var lika svårt som att gå i döden, så ja tänkte att om bara ja kom åsta så skulle jag nog gå åt annat håll. Och hon ga mej pengar och sa att jag icke fick gå in på dåliga ställen utan jag skulle betala för mig där ja kom. Där hade varit herrskaper och hälsat på från Äm, Fårbo, Misterhult o Linnars.

Och där hälsade ja nu på. Först till Äm, där ja va en månad ungefär. Jag minns deras laxhus. Där drängte si en möllar-dräng föt han skulle hugga en lax, med ljuster och han slant och föll. i strömmen och drucknade. Och jag minns de bar opp ett par stora laxar i en bår.

ACC. N:R M. 9882:15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sen gick jag till Fårbo. Där va en tre fyra gossar och de anså sig inte likre än ja utan vi va goa vänner och de va så snälla o vänliga. Där va jag nära fem månar och där gick ja utan att säga tack för allt de bevisade mot mig. Ja minns när de skulle ha mej med på skridsko och ja' hade allldrig haft en skridsko på foten så ja' slo i isen, och sen har ja' allldrig haft skridsko på foten. Då va ja' väl ungefär 8 år.

Däriifrån igck ja' till Misterhult. Antingen var det Tollersson eller Tollson och det var en grevesläkt. Där va baron Hammarskjöld som gosse. Där va ja' i 9 månar och där hade ja' nästan inte gått ifrån. De destillerade sprit i små små pannor och den hade de stående i köksspisen och brännvinet rann i flaskor. Så skulle pigan känna efter under strålen med en kniv för att se om det var starkt. Sen skulle ja' och baron Hammarskjöld pröva och vi va oförsiktiga så det tog eld i strålen och gick opp i pannan så det rök i taket.

ACC. N:R M. 9882:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ja, blev så rädd så ja, sprang o gömde mej under några vinbärbuskar. De trodde ja hade drängt mej i karpdammen, så de sprang ut med båthakar. Till slut ropade pigan: "Är du här Elof så kom fram". Ja' svarade att ja'trodde ja'skulle få styk." Nej det behöver du inte va rädd för, bara du kommer fram."

Där va en enda dotter. Hon föll i karpdammen en dag, men ja' fick mej en käpp och sprang dit och fick opp henne. Så tog jungruen hand om henne, och sa: "Han skuffade dig väl i dammen?" "Nej det gjorde han inte för han sto borta på gången, men han sprang fram och dro opp mej." Ja' har glömt va han hette, men eljest skulle ja' ha skrivit till henne sedan. Så skulle kapten Namson segla till Kalmar och då hade herrskapet beslutat att han skulle ta mig med sig till Kalmar så ja kom hem. Och det sa pigan till mig, och hon rädde oss till att gå, så ja slapp komma till min elaka styvfar. Så gick ja till Lanners. Där bodde en kapten Fagerhjälm eller sådant. Han var mäkt rik. Där va jag väl 6 eller

ACC. NR M. 9882:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7 månar. - Innan ja kom till Lanners va ja bara få dar på Götebo hos "Kobanken". Där vad den första julgranen De skulle hetas va ett herreställe, men de va inget stort gods. Jag va också en åtta dar i Gösshult, där kapten Nämson bodde. Där hade jag kammerpiggar till sängkamrat. Men där hade jag inga lekkamerater. Där hade de en stor mängd får och en hund vallade dem. Det såg roligt ut när de kom hem om kvällen, hunden före och alla fåren efter.

Från Lanners hade jag inte gått om inte min bror som va kakelsungmakaregesäll, hadnarrat dän mig. Han sa att ja'skulle få det så mycket bättre om ja följde honom till Västervik, där han skulle stanna. Han narrade mig att i hemlighet ta dän mina kläder, men dem tog han och sålde, och sen vågade jag inte gå tillbaka. Jag följde min bror bara en halvmil och sen larvade jag i väg till Västervik. Dit kom jag tre veckor för midsommar och där hade jag mitt nattkvater hos en skollärare.

När jag hade varit där i tre veckor, tog en

ACC. NR M. 9882:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

polis som hette Hall mig. Jag var då elva år gammal. Då befallte borgmästaren polisen Hall att han skulle följa mig till landsvägen som gick från Västervik och åt Kalmar. Men jag vände om. Så gick det ter gånger. Men tredje gången sa borgmästaren att han skulle doppa mig i vattenhavet. Hela tiden låg jag hos skolmästaren och om daarna gick jag och hälsade på andra ställen och tiggde pengar. Men så bestämde jag mig att va hos patron Petersson över jul för där va så mycket bättre. Tredje dag jul ledsagade patron P mig till borgmästaren "Kommer du inte i håg, va jag sa sista gången?" "Jo....." "Är du inte rädd?" "Nej"! Han frågade var jag hade vatt. Skolmästaren intygade att jag hade vatt där hela tiden. "Jag tycker så bra om den lelle gossen och han läser så bra.:" Det gick ingen transport, så jag fick va kvar hos skolmästaren tills det kunde bli en transport.

Men så va det en bonde som hade skjutsat enfrökens koffert och brutit opp den tagit ett guldur och ett par guld-
ringar. Så sa han att han hade vält vid ett kvarnställe och

ACC. NR M. 9882:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den hade gått sönder och något hade fallit i ån. Men de visiterade bonden å så hade han det på sig. Så skulle han med fångtransporten till Kalmar och då skulle jag med. Det var första gång jag hade varit inne i en kurra. Där va halm och en halmdyna och ett täcke i ett hörn. När de hade bommat in så sa bonnen vänligt till mig "lägg dig nu där min lille gosse och sov, för jag skall hem, men jag kommer snart igen". Så försökte han klättra opp genom skorstenen, men när han var halvvägs opp så va det ett galler så han måste tillbaka och han var så svart så och nersmord. De som skulle se på bonden, de gamej pengar så det blev 40 kronor. Strax därefter öppnade de och tog ut mig. Jag skulle ha omkring 60 öre om dagen som dagtraktamente, och det fick jag ut men jag behövde inte köpa mat för det utan fick var jag kom.

När vi körde förbi Berg så sa jag att där har jag lärt läsa hos friherrinnan. Det skulle du sagt förut så skulle vi ha kört dit. Men det var jag gla att de inte gjorde.

ACC. NR M. 9882:20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När vi körde in på borggården i Kalmar, så tyckte jag det var hemskt så då grät jag. J kalmar satt jag i tre veckor i gamla slottet. Så skjutsades jag av en gevaldjer till länsmanndostället. i Botorp. Där skulle länsmannen ut på en resa, så han ga mig en krona för att jag skulle gå hem eljes skulle jag ha skjutsats till Vassmolöva. Men jag gick för att gå till Karlskrona, men så när jag kom nere vid Låvers bro mötte vi en bonde Johan Keterson på Kulltorp och han kände igen mig." Är du inte Värnströms son?" "Jo det är jag" "Det var länge du har varit borta, stanna lite så ska jag tala vid dig", så steg han av och fick fatt i mig och så tog han med mej hem. Han sände bud till min bror som var snickare och han kom och hämtade mig. Jag fick va hos honom till styvmodern De hade sålt sitt ställe och köpt nytt ställe i Torrsmo, och därifrån flyttade han till Pilsmåla och där slutade han vid 97 års ålder. Styvmorn slutade sedan på fat tiggården i Halltorp.

ACC. N:R M. 9882:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag var över 16 år gammal gav jag migi skräddarlära i 2 år o 5 månar. -- Sen blev jag fiskardräng i tre år i Horrsmo hos Johan Olsson i Kyrkbyn.-- Sen till brodern igen som sneckare i 6 år. -- Sen hos målare i tre år. Sen var jag me en sme i två år. --- Så var jag ungefär en 35 år gammal o då gifte jag mig och började vanligt arbete. Hustrun dog 1899.

En sörtall ett torkat trä hade vi hogget. 1
Hur många täller har du hogget sa landshövdingen.
Kvinnfolket gick i grönt vaddmal när de skulle va fina.
J vardagslagslag treskaft av det grovaste av lin.--Karlarna grått vaddmal när de va fina.

Sen när mollskin började var det fina kläder. Det var när jag var skräddare.